

Resolució 280/2024, de 7 de març

Número d'expedient de la Reclamació: 1277/2023

Administració reclamada: Departament de Salut. Generalitat de Catalunya.

Informació reclamada: Informació de l'històric de serveis prestats en centres de salut de Catalunya d'una persona difunta.

Sentit de la resolució: Inadmissió parcial i pèrdua parcial sobrevinguda de l'objecte de la reclamació

Resum: La informació sol·licitada i reclamada és parcialment informació pública d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG. D'acord amb l'article 33.2 del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP), és procedent inadmetre parcialment la Reclamació pel que fa a la informació dels centres de salut de l'àmbit privat donat que no té la consideració d'informació pública. Pel que fa a la informació pública que ha estat facilitada en el marc d'aquest procediment, és procedent declarar parcialment la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la reclamació ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

Paraules clau: Generalitat. Departaments. Prestadors de serveis. Recursos humans. Expedients de personal. Registre de personal. Persones mortes. Sense límits. Reclamació contra estimació parcial. Inadmissió parcial. Pèrdua parcial.

Ponent: Mercè Aymerich Boltà

Antecedents

1. El 19 de desembre de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 1277/2023, presentada per una persona física contra el Departament de Salut, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

En la reclamació s'indica que ha rebut resposta i se li ha lliurat parcialment la informació. Argumenta que: "xxx, d'acord amb les dades publicades d'accés lliure, va traspasar el juny de l'any 2012. En la resposta es diu: "Inadmissió atès que fins a l'any 2013 no existia un sistema d'informació integrat sobre els professionals que desenvolupen la seva activitat a Catalunya, conseqüentment la recopilació de la informació anterior al 2013 requereix una tasca d'elaboració que té una complexitat desproporcionada". I tot seguit, fan una hipòtesi: "Tot i que, el Decret 256/2013, de 26 de novembre, estableix que tots els centres sanitaris han de disposar de registres públics dels professionals sanitaris amb els quals mantinguin

contractes de prestació de serveis i han d'integrar les dades al Registre de professionals sanitaris de Catalunya, no es pot assegurar que s'hagin integrat les dades actualitzades de tots els centres amb anterioritat a l'any 2013". Per tant, nega la informació tot i que podria ser que els centres hagin integrat les dades sobre el metge en qüestió".

2. Anteriorment, el 12 de desembre de 2023 la persona reclamant havia presentat al Departament de Salut una sol·licitud d'accés a informació pública (SAIP) que diu: "L'historial en centres de Salut de Catalunya d'XXXX. En quins centres va treballar i període de temps, així com en quina posició (càrrec)".

El 18 de desembre el Cap del Gabinet Tècnic del Departament de Salut estima parcialment la SAIP en el sentit d'informar que realitzada la consulta per la Direcció General de Professionals de Salut al Registre dels Professionals Sanitaris de Catalunya, el XXXX no consta com a registrat a cap centre de salut del sistema públic de Catalunya i no admetre la informació relativa a l'historial en la totalitat dels centres que presten serveis assistencials a Catalunya del mateix senyor anterior a l'any 2013. La resolució d'estimació parcial del Departament es fonamenta en: 1. El Registre de professionals sanitaris de Catalunya es va crear mitjançant el Decret 256/2013, de 26 de novembre. Aquest Decret estableix els criteris generals i requisits mínims dels registres públics d'aquests professionals i es crea com "un sistema d'informació integrat sobre els professionals que desenvolupen la seva activitat a Catalunya, per compte propi o d'altri, en centres públics o privats". 2. D'acord amb el Decret "la implementació i la interconnexió del Registre de professionals sanitaris de Catalunya amb els registres públics de professionals dels col·legis de professionals sanitaris i dels consells catalans de col·legis de professionals sanitaris; amb els registres públics dels professionals sanitaris de tots els centres sanitaris, tant de titularitat pública com privada, i de les entitats d'assegurances que actuen en el ram de la malaltia a Catalunya, s'ha de dur a terme en el termini màxim de dos anys comptats a partir de la seva entrada en vigor". 3. S'invoquen les causes d'inadmissió de l'article 29 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern així com l'article 53, 64 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública i els articles 65 a 67 de dit Decret que desenvolupen les causes d'inadmissió. 4. Pel que fa a la informació pública sol·licitada anterior a l'any 2013 es justifica que concorre causa d'inadmissió "atès que fins a l'any 2013 no existia un sistema d'informació integrat sobre els professionals que desenvolupen la seva activitat a Catalunya, conseqüentment la recopilació de la informació anterior al 2013 requereix una tasca d'elaboració que té una complexitat objectivable i desproporcionada que no es pot realitzar amb els mitjans informàtics disponibles". Afegeixen que "tot i que, el Decret 256/2013, de 26 de novembre, estableix que tots els centres sanitaris, tant de titularitat pública com privada, han de disposar de registres

públics dels professionals sanitaris amb els quals mantinguin contractes de prestació de serveis, ja sigui per compte propi o d'altri, i han d'integrar les dades al Registre de professionals sanitaris de Catalunya, no es pot assegurar que s'hagin integrat les dades actualitzades de tots els centres amb anterioritat a l'any 2013, de manera que per elaborar la informació sol·licitada s'hauria de requerir la informació a la totalitat dels centres que presten serveis assistencials a Catalunya, el que representa una tasca inasumible que implicaria una alteració del normal funcionament d'aquesta administració i dels sector públic que en depèn”.

3. El 10 de gener de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informant a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
4. En la mateixa data la GAIP comunica la reclamació al Departament de Salut i requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 17 de gener de 2024 el Departament tramet l'expedient i l'informe que diu, resum: 1. “Que mitjançant resolució estimatòria parcial del Departament de Salut de data 18/12/2023, es va informar que realitzada la consulta per la Direcció General de Professionals de Salut del Departament de Salut al Registre de Professionals Sanitaris de Catalunya, el XXXX no consta com a registrat a cap centre de salut del sistema públic de Catalunya”. 2. “Que les dades que figuren al Registre de Professionals Sanitaris de Catalunya sistemàticament s'actualitzen, entre d'altres fonts, mitjançant la comunicació de les dades que consten als registres dels centres de salut, es a dir, les dades dels professionals amb els quals els centres mantenen contractes de prestació de serveis en aquell moment. Per aquest motiu es va informar al sol·licitant que tot i haver fet la consulta al Registre, no es podia assegurar que el XXXX no hagués treballat en un centre de salut públic o privat de Catalunya amb anterioritat a l'any 2013”. 3. “Que recollir la informació relativa a l'història en tots els centres de salut de Catalunya del XXXX els anys anteriors a la implementació del Registre de professionals sanitaris de Catalunya, tant d'aquells centres que formen part del sistema públic com no, per tant en centres públics, privats i concertats, consultes o despatxos mèdics particulars o societats professionals mèdiques

dels quals no es pot consultar ni contrastar si segueixen desenvolupant activitat, representa una tasca inassolible ja que suposa elaborar una informació no preexistent que implicaria una alteració del normal funcionament d'aquesta administració i del conjunt de l'organització dels centres i serveis, el que és argument suficient per aplicar a la sol·licitud d'informació el criteri de desproporció als efectes de la no admissió pel període anterior a l'any 2013". 4. En darrer terme, sol·liciten que aquesta Comissió, atenent les seves consideracions, procedeixi a desestimar la Reclamació.

6. El 25 de gener la GAIP tramet l'informe descrit en l'antecedent anterior a la persona reclamant perquè pugui formular les al·legacions que consideri oportunes en el termini de 5 dies. Alhora li demana que per tal de concretar l'objecte de la reclamació, seria convenient que, en cas de disposar-ne, aporti informació addicional relativa a la persona sobre la qual demana la informació (àmbit territorial, centre de salut o centres, temporalitats...).

El 6 de febrer de 2024 la GAIP tramet una petició d'informació addicional al Departament perquè informi a aquesta Comissió, en un termini de 5 dies, si s'hauria verificat la disponibilitat de l'expedient de personal en els serveis d'arxiu tant del Departament de Salut com a la resta dels seus proveïdors així com informar si s'hauria procedit a la derivació d'acord amb el que estableix l'article 30 LTAIPBG. Aquesta petició de concreció es fonamenta en: - Que els expedients de personal són, d'acord amb Taula d'avaluació i accés documental (TAAD 80, DOGC 2117), de conservació permanent. - Que l'article 2 del Decret 71/1987, de 15 de gener, d'aprovació del Reglament del Registre general de personal de la Generalitat de Catalunya, estableix que s'hi ha d'inscriure tot el personal a què es refereix la Llei 17/1985, de 23 de juliol, de la Funció Pública de l'Administració de la Generalitat, sigui quina sigui la seva vinculació. - Que amb independència del Decret 256/2013, de 26 de novembre, que crea el Registre de professionals sanitaris de Catalunya i estableix els criteris generals i requisits mínims dels registres públics de professionals sanitaris en l'àmbit de Catalunya, l'expedient de personal del XXXX, en la mesura que hagi mantingut algun tipus de relació contractual amb el Departament de Salut, o amb algun dels seus proveïdors de serveis, ha d'existir.

7. El 14 de febrer de 2024 el Departament tramet informe complementari en el que ens informen: "hem requerit tant al Departament de Salut com a CatSalut si disposen de la informació sol·licitada en relació al personal de les entitats del sector públic. El nombre, abast i diversitat d'entitats a les que cal fer referència impossibiliten donar-vos resposta en el termini conferit. Tan aviat es disposi de la informació us lliurarem la resposta sol·licitada.

Així mateix, us fem avinent que la petició d'informació es fa per estricta per deferència institucional a la GAIP atès que no respon a l'abast de la petició feta pel sol·licitant que és sobre la que es va basar la resolució emesa”.

8. El 23 de febrer el Departament de Salut informa mitjançant correu electrònic que ha fet arribar a la persona reclamant el certificat de serveis prestats per la persona de la qual demana informació de l'ICS. Alhora informa que “des del Servei Català de la Salut s'ha requerit la informació als centres de titularitat pública que formen part del seu sector públic en el benentès que pel nombre d'entitats a les que cal sol·licitar informació el termini de lliurament serà forçosament més dilatat. D'altre banda us reiterem que no serà possible lliurar informació relativa a l'activitat en centres privats o en l'exercici lliure de l'activitat”.
9. El 23 de febrer de 2024 la persona reclamant comunica que ha rebut informació del Departament de Salut dels períodes treballats a l'ICS, però que li manca informació relativa als centres en els quals va treballar.
10. El 26 de febrer el Departament tramet formalment la informació indicada en l'antecedent 10 ja que es va avançar mitjançant correu electrònic per incidències per fer la comunicació a través d'EACAT.
11. L'1 de març de la GAIP informa al Departament de les al·legacions formulades per la persona reclamant en relació a la informació parcial rebuda.
12. El 4 de març el Departament informa a la GAIP que ha fet arribar a la persona reclamant la resta d'informació que consta en el registre de personal de l'ICS relativa als centres on va prestar el serveis.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expressives o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Sobre la inadmissibilitat parcial del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expressives o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la

informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta.

De la seva banda, l'article 18 LTAIPBG estableix que el dret d'accés es pot exercir en relació amb la informació pública definida en els termes de l'article 2.b LTAIPBG, és a dir, a la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei.

Cal dir que de la literalitat de la SAIP i la Reclamació (l'historial en centres de Salut de Catalunya) part de la informació sol·licitada no és informació pública donat que tota aquella que pugui estar en poder de centres de salut de l'àmbit privat, no és, d'acord amb l'LTAIPBG, informació pública.

L'article 33.2 del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) disposa que la Comissió pot inadmetre la reclamació si aquesta no té per objecte el dret d'accés a la informació pública. Aquesta inadmissió ha de ser degudament motivada i l'ha de notificar a la persona reclamant.

D'acord amb aquests preceptes, és procedent inadmetre parcialment la Reclamació pel que fa a la informació dels centres de salut de l'àmbit privat donat que no té la consideració d'informació pública.

3. Pèrdua parcial de l'objecte de la Reclamació

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha facilitat i lliurat la informació pública que disposa, en el marc d'aquest procediment. Aquest fet suposa la satisfacció parcial extemporània de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació i comporta la pèrdua parcial de l'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 7 de març de 2024, resol per unanimitat:

1. Inadmetre parcialment la Reclamació 1277/2023 pel que fa la informació sol·licitada que no és informació pública, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
2. Declarar la pèrdua parcial sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació 1277/2023 en relació a la informació pública lliurada.
3. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1277/2023 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.